

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 10ης Φεβρουαρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-340/97,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Ömer Nazli,
Caglar Nazli,
Melike Nazli

και

Stadt Nürnberg,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος και προεδρεύοντα του έκτου, P. J. G. Karteyn και G. Hirsch, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- οι ομόδικοι Nazli, εκπροσωπούμενοι από τον K.-H. Becker, δικηγόρο Νυρεμβέργης,
- ο Stadt Nürnberg (Δήμος Νυρεμβέργης), εκπροσωπούμενος από τον R. Porzel, Rechtsdirektor του Rechtsamt der Stadt Nürnberg,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον E. Röder, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομίας,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την A. de Bourgoing, chargé de mission στην ίδια διεύθυνση,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. Hillenkamp και P. J. Kuijper, νομικούς συμβούλους,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις των ομοδίκων Nazli, εκπροσωπούμενων από τον K.-H. Becker και τον G. Glupe, δικηγόρο Νυρεμβέργης, του Stadt Nürnberg, εκπροσωπούμενου από τον R. Porzel, της Γερμανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον W.-D. Plessing, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον A. Lercher, chargé de mission στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον P. Hillenkamp, κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουνίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 1997, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Οκτωβρίου 1997, το Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach υπέβαλε, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), δύο

προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80). Το Συμβούλιο Συνδέσεως συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως).

- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ αφενός του Ö. Nazli και των δύο ανήλικων τέκνων του των οποίων έχει την επιμέλεια, όλων Τούρκων υπηκόων, και αφετέρου του Stadt Nüruberg, σχετικά με την απόφαση με την οποία δεν χορηγείται παράταση της αδειάς διαμονής του Ö. Nazli στη Γερμανία και διατάσσεται η απέλασή του από το έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Η απόφαση 1/80

- 3 Τα άρθρα 6 και 14 της αποφάσεως 1/80 ανήκουν στο κεφάλαιο II της αποφάσεως αυτής, που επιγράφεται «Κοινωνικές διατάξεις», και συγκεκριμένα στο τμήμα 1, που αφορά τα «Ζητήματα σχετικά με την απασχόληση και την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων».

4 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, έχει ως εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας του στην απασχόληση, ο Τούρκος εργαζόμενος που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους,

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί ένα έτος στο κράτος αυτό, δικαιούται ανανεώσεως της ισχύουσας αδείας εργασίας του στον ίδιο εργοδότη, αν εξακολουθεί να κατέχει θέση εργασίας·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τρία έτη, και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούται να αποδεχθεί, κατ' επιλογή του, άλλη προσφορά εργασίας, στο ίδιο επάγγελμα, που του γίνεται υπό συνήθεις συνθήκες από άλλο εργοδότη και έχει καταγραφεί από τις υπηρεσίες απασχολήσεως του οικείου κράτους μέλους·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τέσσερα έτη, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του εντός αυτού του κράτους μέλους.»

5 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, ορίζει:

«Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.»

Η υπόθεση της κύριας δίκης

- 6 Από τη δικογραφία της υποθέσεως της κύριας δίκης προκύπτει ότι στον Ö. Nazli, που γεννήθηκε το 1956, επιτράπηκε η είσοδος στη Γερμανία το 1978 και ότι από το 1979 έως τις 24 Ιουνίου 1989 άσκησε αδιαλείπτως στον ίδιο εργοδότη εντός της χώρας αυτής έμμισθη δραστηριότητα καλυπτόμενη από άδεια εργασίας και από άδεια διαμονής.
- 7 Από τις 31 Μαΐου 1989 κατέχει άδεια εργασίας που δεν υπόκειται σε κανένα περιορισμό διάρκειας ή σε οποιαδήποτε άλλη προϋπόθεση.
- 8 Μετά τη λήξη της πρώτης του εργασιακής σχέσης τον Ιούνιο του 1989, ο Ö. Nazli ήταν επανειλημμένως ασθενής ή άνεργος, όμως πάντοτε έβρισκε απασχόληση σε διάφορους εργοδότες.
- 9 Το 1992 ο ενδιαφερόμενος ενεπλάκη σε λαθρεμπόριο ναρκωτικών στη Γερμανία.
- 10 Συνεπεία τούτου, προφυλακίσθηκε από τις 11 Δεκεμβρίου 1992 έως τις 21 Ιανουαρίου 1994.
- 11 Με απόφαση της 20ής Απριλίου 1994, που έχει καταστεί εν τω μεταξύ τελεσίδικη, το Landgericht Hamburg καταδίκασε τον Ö. Nazli λόγω συνέργειας σε λαθρεμπόριο ναρκωτικών ουσιών (1 500 γραμμαρίων ηρωίνης) σε ποινή φυλακίσεως ενός έτους και εννέα μηνών με αναστολή.

- 12 Το δικαστήριο αυτό αιτιολόγησε την αναστολή, εκθέτοντας, μεταξύ άλλων, ότι ήταν πεπεισμένο ότι επρόκειτο για μία και μοναδική παρεκτροπή και ότι ο ενδιαφερόμενος, που επέδειξε ειλικρινή μεταμέλεια και συντριβή για την πράξη του καθώς και για τις συνέπειές της, θα συνετιζόταν από την καταδίκη του και ότι δεν θα διέπραττε πλέον άλλο αδίκημα, έστω και αν δεν εκτελείτο η ποινή. Επιπλέον, ο Ö. Nazli είναι κοινωνικά ενταγμένος και θα έβρισκε πάλι εργασία αμέσως μετά την αποφυλάκισή του. Τέλος, η συμμετοχή του στην αξιόποινη αυτή πράξη ήταν τελείως δευτερεύουσας σημασίας.
- 13 Δεν αμφισβητείται ότι ο Ö. Nazli άσκησε εκ νέου έμμισθη δραστηριότητα μετά το πέρας της προφυλακίσεώς του και ότι από τις 2 Ιανουαρίου 1995 έχει σταθερή απασχόληση στη Γερμανία.
- 14 Η τελευταία άδεια διαμονής σε αυτό το κράτος μέλος, που του χορηγήθηκε το 1991, έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1994.
- 15 Η αίτηση παρατάσεως της ισχύος της άδειας αυτής, που κατέθεσε ο Ö. Nazli στις 10 Νοεμβρίου 1994, απορρίφθηκε με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1995 της υπηρεσίας αλλοδαπών του Stadt Nürnberg, που διέταξε συγχρόνως την απέλαση του ενδιαφερομένου. Στις 21 Νοεμβρίου 1996 η απόφαση αυτή επικυρώθηκε από τις αρμόδιες αρχές στις οποίες ο Ö. Nazli είχε υποβάλει διοικητική προσφυγή.
- 16 Η απόφαση για την απέλαση του Ö. Nazli ελήφθη βάσει του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, σημείο 2, του Ausländergesetz (γερμανικού νόμου για τους αλλοδαπούς), το οποίο θέτει τον κανόνα ότι απελαύνεται κάθε αλλοδαπός που παραβαίνει τις διατάξεις του Betäubungsmittelgesetz (γερμανικού νόμου για τις ναρκωτικές

ουσίες). Σύμφωνα με την Regelausweisung (κατ' αρχήν απέλαση) που προβλέπει η διάταξη αυτή, οι αρμόδιες αρχές δεν διαθέτουν εν προκειμένω εξουσία εκτιμήσεως και υποχρεούνται να απελάσουν τον αλλοδαπό που κρίθηκε ένοχος για μια από τις παραβάσεις του Betäubungsmittelgesetz που αναφέρονται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, σημείο 2, του Ausländergesetz.

- 17 Κατόπιν της απορρίψεως της διοικητικής του προσφυγής, ο Ö. Nazli προσέφυγε ενώπιον του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach, το οποίο έκρινε ότι η διαταγή απελάσεως ήταν σύμφωνη με το γερμανικό δίκαιο.
- 18 Πάντως, το εν λόγω δικαστήριο διατήρησε τις επιφυλάξεις του ως προς το αν είναι σύμφωνο με την απόφαση 1/80 το μέτρο που αναφέρθηκε στη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως.
- 19 Πρώτον, το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο Ö. Nazli είχε αποκτήσει τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, λόγω της αδιάλειπτης νόμιμης απασχολήσεώς του στη Γερμανία επί δεκαετία σχεδόν.
- 20 Ωστόσο, έστω και αν ο ενδιαφερόμενος δεν απώλεσε τα δικαιώματα αυτά λόγω των μεταγενέστερων διακοπών της έμμισθης δραστηριότητάς του που οφείλονταν σε ασθένεια ή στο γεγονός ότι ήταν άνεργος, αφού πάντοτε έβρισκε απασχόληση σε άλλους εργοδότες και είναι κάτοχος αδείας εργασίας αορίστου χρόνου, το εν λόγω δικαστήριο διατηρεί επιφυλάξεις ως προς το αν ο Ö. Nazli εξακολούθησε να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, κατά τον χρόνο της πλέον του έτους προφυλακίσεώς του, αφού μάλιστα καταδικάστηκε τελεσιδίκως σε ποινή φυλακίσεως, έστω και με αναστολή, για το αδίκημα που δικαιολογούσε την προφυλάκισή του.

- 21 Δεύτερον, το εθνικό δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των θετικών προβλέψεων που διατύπωσε το Landgericht Hamburg για την κοινωνική ένταξη του Ö. Nazli, η απέλασή του δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί από λόγους ειδικής προλήψεως συνισταμένους στον κίνδυνο υποτροπής του ενδιαφερομένου, οπότε το μέτρο αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί νόμιμο μόνον αν μπορούσε να στηριχθεί αποκλειστικά στον σκοπό της γενικής προλήψεως, δηλαδή στον σκοπό αποτροπής άλλων αλλοδαπών από τη διάπραξη παρεμφερών αδικημάτων.
- 22 Όμως, κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν είναι σαφές αν το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 προστατεύει τους Τούρκους εργαζομένους από την απέλαση στην ίδια έκταση με τους υπηκόους των κρατών μελών, στους οποίους δεν μπορεί να εφαρμοστεί κανένα μέτρο απελάσεως για λόγους γενικής προλήψεως.

Τα προδικαστικά ερωτήματα

- 23 Κρίνοντας ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η επίλυση της διαφοράς απαιτεί την ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, το Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να θέσει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα δύο προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Χάνει ο Τούρκος εργαζόμενος, ο οποίος έχει υπαχθεί στο νομικό καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του συσταθέντος με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, το ευεργέτημα της εν λόγω υπαγωγής, επειδή, λόγω αποχρωσών ενδείξεων τελέσεως εγκλήματος, προφυλακίσθηκε και στη συνέχεια καταδικάστηκε τελεσιδικώς για το έγκλημα για το οποίο προφυλακίσθηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Είναι σύμφωνη με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 η απέλαση ενός τέτοιου Τούρκου εργαζομένου μόνο για λόγους γενικής προλήψεως, δηλαδή με σκοπό τον παραδειγματισμό άλλων αλλοδαπών;»

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 24 Εκ προοιμίου επισημαίνεται ότι το ερώτημα αυτό αφορά την κατάσταση Τούρκου εργαζομένου ο οποίος, λόγω της αδιάλειπτης νόμιμης απασχολήσεώς του επί σχεδόν δεκαετία σε ένα κράτος μέλος, έχει, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, «ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του» εντός αυτού του κράτους μέλους.
- 25 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών της κύριας υποθέσεως, πρέπει να εξακριβωθεί αν ο Ö. Nazlı απώλεσε αναδρομικά το δικαίωμα αυτό, που του παρέχει η απόφαση 1/80, λόγω του ότι, μετά από αυτή την περίοδο νόμιμης δραστηριότητας, προφυλακίσθηκε για ένα και πλέον έτος για αδίκημα που είχε διαπράξει και για το οποίο μεταγενέστερα καταδικάστηκε τελεσιδικώς σε στερητική της ελευθερίας ποινή, η εκτέλεση της οποίας ωστόσο ανεστάλη.
- 26 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι το εθνικό δικαστήριο διατηρεί επιφυλάξεις ως προς το αν κατά τον χρόνο της προφυλακίσεώς του ο Ö. Nazlı εξακολούθησε να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως

1/80, παρά το γεγονός ότι δεν ασκούσε επαγγελματική δραστηριότητα και δεν ήταν διαθέσιμος στην αγορά αυτή κατά τη διάρκεια της εν λόγω προφυλακίσεως. Κατά το αιτούν δικαστήριο, οι αμφιβολίες του αυτές ενισχύονται από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος καταδικάστηκε πράγματι για το αδίκημα σε σχέση με το οποίο είχε προφυλακιστεί.

- 27 Πρώτον, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, προκύπτει ότι, σε αντίθεση με τις δύο πρώτες περιπτώσεις που απλώς προβλέπουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο Τούρκος υπήκοος που εισήλθε νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους και έλαβε άδεια να εργαστεί εκεί μπορεί να ασκήσει τις δραστηριότητές του εντός του κράτους μέλους υποδοχής, συνεχίζοντας να εργάζεται στον ίδιο εργοδότη μετά το πρώτο έτος νόμιμης εργασίας (πρώτη περίπτωση) ή αποδεχόμενος, μετά τρία έτη νόμιμης εργασίας και υπό την επιφύλαξη της προτεραιότητας των εργαζομένων που είναι υπήκοοι των κρατών μελών, άλλη προσφορά εργασίας από άλλον εργοδότη στο ίδιο επάγγελμα (δεύτερη περίπτωση), δυνάμει της τρίτης περιπτώσεως παραχωρείται στον Τούρκο εργαζόμενο όχι μόνον το δικαίωμα να αποδεχθεί προϋφιστάμενη προσφορά εργασίας αλλά και το ανεπιφύλακτο δικαίωμα να αναζητήσει και να ασκήσει οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα, την οποία επιλέγει ο ίδιος ελεύθερα (βλ. απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 1997, C-171/95, Tetik, Συλλογή 1997, σ. I-329, σκέψη 26).
- 28 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, από τη στιγμή που ο Τούρκος υπήκοος στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 6, παράγραφος 1, έχει στο κράτος μέλος υποδοχής, κατόπιν τεσσάρων ετών νόμιμης απασχολήσεως, το δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση της διατάξεως αυτής, όχι μόνον το άμεσο αποτέλεσμα της διατάξεως αυτής έχει ως συνέπεια ότι ο ενδιαφερόμενος αντλεί απευθείας από την απόφαση 1/80 ένα ατομικό δικαίωμα στον τομέα της απασχολήσεως, αλλά, επιπλέον, η πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού συνεπάγεται κατ' ανάγκη την ύπαρξη ενός συνακόλουθου δικαιώματος διαμονής που επίσης θεμελιώνεται στο κοινοτικό δίκαιο (βλ. αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, C-192/89, Sevince, Συλλογή 1990, σ. I-3461, σκέψεις 29 και 31, της 16ης Δεκεμβρίου 1992, C-237/91, Kus, Συλλογή 1992, σ. I-6781, σκέψη 33, και Tetik, προπαρατεθείσα, σκέψεις 26, 30 και 31).
- 29 Είναι ορθό ότι, κατά το παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, η απόφαση 1/80 ουδόλως θίγει την εξουσία των κρατών μελών να αρνούνται σε

Τούρκο υπήκοο το δικαίωμα να εισέλθει στο έδαφός τους και να εργαστεί εκεί για πρώτη φορά ως μισθωτός, όπως άλλωστε δεν εμποδίζει, καταρχήν, τον εκ μέρους των κρατών αυτών καθορισμό των προϋποθέσεων απασχολήσεώς του μέχρις ότου παρέλθει το διάστημα ενός έτους που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως αυτής.

30 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεν μπορεί να ερμηνευθεί έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να τροποποιούν μονομερώς το περιεχόμενο του συστήματος της βαθμιαίας εντάξεως των Τούρκων υπηκόων στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής (βλ., προσφάτως, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1998, C-1/97, Birden, Συλλογή 1998, σ. I-7747, σκέψη 37) και επομένως τα κράτη αυτά δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να θεσπίζουν μέτρα σχετικά με τη διαμονή που να μπορούν να δυσχεράνουν την άσκηση των δικαιωμάτων που ρητώς παρέχονται με την απόφαση 1/80 στον ενδιαφερόμενο που πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις και, συνεπώς, είναι ήδη νομίμως ενταγμένος στο κράτος μέλος υποδοχής.

31 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση, ενόψει των σκέψεων του αιτούντος δικαστηρίου, ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η έννοια «νόμιμη αγορά εργασίας», που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, πρέπει να θεωρηθεί ότι δηλώνει το σύνολο των εργαζομένων που έχουν συμμορφωθεί προς τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής και έχουν επομένως το δικαίωμα να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα στο έδαφός του (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Birden, σκέψη 51).

32 Συνεπώς, η κτήση των δικαιωμάτων που περιλαμβάνονται στις τρεις περιπτώσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, εξαρτάται μόνο από την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος έχει τηρήσει τη νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής που διέπει την είσοδο στο έδαφός του και την άσκηση εργασίας.

- 33 Όμως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένας Τούρκος εργαζόμενος όπως ο Ö. Nazlı πληροί τις απαιτήσεις αυτές, εφόσον είναι βέβαιο ότι εισήλθε νομίμως στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους και απασχολήθηκε εκεί σε νόμιμη θέση εργασίας αδιαλείπτως επί τέσσερα και πλέον έτη.
- 34 Δεδομένου ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, η κτήση των δικαιωμάτων που παρέχει απευθείας η εν λόγω διάταξη της αποφάσεως 1/80 δεν μπορεί να εξαρτάται από περαιτέρω προϋποθέσεις.
- 35 Τρίτον, προκειμένου να μην καταστεί άνευ περιεχομένου το δικαίωμα του Τούρκου εργαζομένου για ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμοσθη δραστηριότητα της επιλογής του, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, η εν λόγω διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αφορά μόνο την παροχή εργασίας, αλλά απονέμει στον Τούρκο εργαζόμενο που είναι ήδη ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής ανεπιφύλακτο δικαίωμα εργασίας, το οποίο συνεπάγεται το δικαίωμά του να παύσει να ασκεί μια επαγγελματική δραστηριότητα για να αναζητήσει κάποια άλλη, την οποία μπορεί να επιλέξει ελεύθερα.
- 36 Για τον λόγο αυτό, από τη νομολογία προκύπτει ότι κάθε περίπτωση απουσίας ενός Τούρκου εργαζομένου από την αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους δεν συνεπάγεται αυτόματα την απώλεια των δικαιωμάτων που έχει αποκτήσει βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80.
- 37 Βεβαίως, ένας Τούρκος υπήκοος δεν έχει το δικαίωμα να παραμείνει στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής όταν φθάσει την ηλικία συνταξιοδοτήσεως ή αν υποστεί εργατικό ατύχημα που έχει ως συνέπεια την πλήρη και μόνιμη ανικανότητά του να ασκήσει μεταγενέστερα έμμοσθη δραστηριότητα. Στις περιπτώσεις αυτές, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει εγκαταλείψει οριστικά την αγορά εργασίας αυτού του κράτους μέλους, οπότε το δικαίωμα διαμονής που διεκδικεί ουδόλως συνδέεται με έμμοσθη δραστηριότητα, έστω και μελλοντική (βλ. απόφαση της 6ης Ιουνίου 1995, C-434/93, Bozkurt, Συλλογή 1995, σ. I-1475, σκέψεις 39 και 40).

- 38 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι το άρθρο 6 της αποφάσεως 1/80 αφορά όχι μόνον την περίπτωση του εν ενεργεία Τούρκου εργαζομένου, αλλά και την περίπτωση κατά την οποία ο εργαζόμενος αυτός είναι ανίκανος προς εργασία, υπό τον όρο ότι η ανικανότητα αυτή είναι προσωρινή, ότι δηλαδή δεν επηρεάζει την ικανότητα του εργαζομένου να εξακολουθήσει να ασκεί το δικαίωμα εργασίας που του έχει παρασχεθεί με την απόφαση 1/80, έστω μετά την παροδική διακοπή της εργασιακής του σχέσης (βλ. προαναφερθείσα απόφαση *Bozkurt*, σκέψεις 38 και 39).
- 39 Συνεπώς, μολονότι το δικαίωμα διαμονής ως συνακόλουθο του δικαιώματος προσβάσεως στην αγορά εργασίας και πραγματικής ασκήσεως απασχολήσεως δεν είναι, κατά τα ανωτέρω, απεριόριστο, μόνο η οριστική αποχή του εργαζομένου από την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας οδηγεί κατ' ανάγκη στην απώλεια των δικαιωμάτων που παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80.
- 40 Ειδικότερα, μολονότι η κτήση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στις τρεις περιπτώσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, προϋποθέτει κατ' αρχήν την αδιάλειπτη παροχή νόμιμης εργασίας επί ένα, τρία ή τέσσερα έτη αντιστοίχως, η τρίτη περίπτωση της διατάξεως αυτής παρέχει στον ενδιαφερόμενο εργαζόμενο, που έχει ήδη ενταχθεί νομίμως στην αγορά εργασίας του κράτους υποδοχής, το δικαίωμα να διακόψει προσωρινώς την εργασιακή του σχέση. Ο εργαζόμενος αυτός εξακολουθεί έτσι να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού, υπό τον όρο ότι θα επανεύρει πράγματι εργασία εντός εύλογου χρόνου, και συνεπώς έχει δικαίωμα διαμονής κατά τη διάρκεια της χρονικής αυτής περιόδου.
- 41 Από τις σκέψεις που προηγούνται προκύπτει ότι η προσωρινή διακοπή της δραστηριότητας ενός Τούρκου εργαζομένου όπως ο Ö. Nazlı κατά τη διάρκεια της προφυλακίσεώς του δεν είναι καθαυτή ικανή να του στερήσει τα δικαιώματα που αντλεί απευθείας από το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, υπό τον όρο ότι θα επανεύρει εργασία εντός εύλογου χρόνου από την αποφυλάκισή του.
- 42 Συγκεκριμένα, η προσωρινή απουσία που προκαλεί η προφυλάκιση αυτή ουδόλως διακυβεύει τη μεταγενέστερη συμμετοχή του ενδιαφερομένου στον ενεργό

επαγγελματικό βίο, όπως εξάλλου αποδεικνύεται από την υπόθεση της κύριας δίκης, από την οποία προκύπτει ότι ο Ö. Nazlı αναζήτησε εργασία και πράγματι βρήκε σταθερή θέση εργασίας μετά την αποφυλάκισή του.

- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι αρχές του κράτους μέλους υποδοχής δεν μπορούν να στερήσουν έναν Τούρκο εργαζόμενο όπως ο Ö. Nazlı από το δικαίωμα διαμονής, μετά την αδιάλειπτη άσκηση νόμιμης εργασίας επί τέσσερα και πλέον έτη, λόγω του ότι κατά την προφυλάκισή του δεν πληρούσε πλέον την προϋπόθεση να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους.
- 44 Συγκεκριμένα, πέραν των περιπτώσεων στις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει οριστικά παύσει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής ή υπερέβη τον εύλογο χρόνο για να συνάψει νέα εργασιακή σχέση κατόπιν ενός χρονικού διαστήματος προσωρινής αποχής από επαγγελματική δραστηριότητα, οι εθνικές αρχές δεν μπορούν, όταν παρίσταται ανάγκη, να περιορίζουν τα δικαιώματα που η απόφαση 1/80 παρέχει απευθείας στους Τούρκους εργαζόμενους που είναι ήδη νομίμως ενταγμένοι στο κράτος μέλος υποδοχής παρά μόνο στηριζόμενες στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, η ερμηνεία της οποίας αποτελεί το αντικείμενο του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος.
- 45 Τέλος, το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος καταδικάσθηκε στη συνέχεια τελεσιδικώς για τα περιστατικά που ήταν η αιτία της προφυλακίσεώς του δεν ασκεί επιρροή στη δοθείσα ερμηνεία, κατά την οποία ένας Τούρκος εργαζόμενος όπως ο Ö. Nazlı δεν εγκατέλειψε οριστικώς τη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής κατά τη διάρκεια των δεκατριών μηνών που ήταν προφυλακισμένος και η μη άσκηση έμμισθης δραστηριότητας κατά την περίοδο αυτή δεν είναι ικανή να του στερήσει τα δικαιώματα που αντλεί, όσον αφορά την απασχόληση και τη διαμονή, απευθείας από το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, προκειμένου να εξακολουθήσει να ασκεί το δικαίωμά του για ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.

- 46 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το ποινικό δικαστήριο ανέστειλε την εκτέλεση της ποινής φυλακίσεως που επέβαλε στον Ö. Nazi.
- 47 Πάντως, αυτή η ποινική καταδίκη ουδόλως συνεπάγεται την, έστω και προσωρινή, απουσία του ενδιαφερομένου από την αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής.
- 48 Επιπλέον, όπως ορθώς προέβαλαν η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή και επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 49 των προτάσεών του, αυτός καθαυτός ο σκοπός της αναστολής εκτελέσεως της ποινής είναι η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος, ιδίως με την άσκηση επαγγέλματος. Συνεπώς, θα ήταν αντιφατικό να γίνει δεκτό ότι η καταδίκη ενός Τούρκου εργαζομένου σε στερητική της ελευθερίας ποινή με αναστολή εκτελέσεως της ποινής μπορεί να αποκλείσει τον ενδιαφερόμενο από την αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής.
- 49 Ενόψει όλων όσων αναπτύχθηκαν ανωτέρω, πρέπει να δοθεί στο πρώτο ερώτημα η απάντηση ότι ο Τούρκος υπήκοος που παρέσχε αδιαλείπτως επί τέσσερα και πλέον έτη νόμιμη εργασία σε κράτος μέλος, αλλά ο οποίος στη συνέχεια προφυλακίστηκε επί ένα και πλέον έτος λόγω αδικήματος για το οποίο στη συνέχεια καταδικάστηκε τελεσιδικώς σε στερητική της ελευθερίας ποινή της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη, δεν παύει, λόγω της μη παροχής εργασίας κατά τον χρόνο της προφυλακίσεώς του, να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τον όρο ότι επανευρίσκει εργασία εντός εύλογου χρόνου από την αποφυλάκισή του, και μπορεί να απαιτήσει την παράταση της ισχύος της αδειάς διαμονής του στο κράτος αυτό, προκειμένου να εξακολουθήσει να ασκεί το δικαίωμά του για ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 50 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να υπομνησθεί καταρχάς ότι, κατά το άρθρο 12 της Συμφωνίας Συνδέσεως, «Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να εμπνέονται από τα άρθρα 48, 49 και 50 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Κοινότητας για τη σταδιακή πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων μεταξύ τους.»
- 51 Το πρόσθετο πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970, προσαρτήθηκε στη Συμφωνία Συνδέσεως και συνήφθη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149), καθορίζει, στο άρθρο 36, τις προθεσμίες της σταδιακής πραγματοποιήσεως της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Τουρκίας και ορίζει ότι «το Συμβούλιο Συνδέσεως θα αποφασίσει περί των αναγκαίων, για τον σκοπό αυτό, διαδικασιών».
- 52 Βάσει των άρθρων 12 της Συμφωνίας Συνδέσεως και 36 του ως άνω πρόσθετου πρωτοκόλλου, το Συμβούλιο Συνδέσεως, που συστάθηκε με την εν λόγω συμφωνία για να διασφαλίσει την εφαρμογή και τη βαθμιαία προώθηση του καθεστώτος συνδέσεως, εξέδωσε καταρχάς στις 20 Δεκεμβρίου 1976 την απόφαση 2/76, που εμφανίζεται, κατά το άρθρο της 1, ως το πρώτο βήμα προς την πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων μεταξύ της Κοινότητας και της Τουρκίας.
- 53 Η απόφαση 1/80 αποσκοπεί, κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη της, στη βελτίωση, στον κοινωνικό τομέα, του καθεστώτος στο οποίο υπάγονται οι εργαζόμενοι και τα μέλη της οικογενείας τους σε σχέση με το καθεστώς που προέβλεπε η απόφαση 2/76.

- 54 Οι διατάξεις του κεφαλαίου II, τμήμα 1, της αποφάσεως 1/80 αποτελούν επομένως ένα επιπλέον βήμα προς την πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, σύμφωνα με το πνεύμα των άρθρων 48 και 49 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 39 ΕΚ και 40 ΕΚ) και του άρθρου 50 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 41 ΕΚ) (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Bozkurt, σκέψεις 14 και 19, και Tetik, σκέψη 20, και απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-210/97, Akman, Συλλογή 1998, σ. I-7519, σκέψη 20).
- 55 Έχει σημασία να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, από το γράμμα των προαναφερθέντων άρθρων 12 της Συμφωνίας Συνδέσεως και 36 του προσθέτου πρωτοκόλλου, καθώς και από τον σκοπό της αποφάσεως 1/80, προκύπτει ότι οι αρχές που γίνονται δεκτές στο πλαίσιο των άρθρων 48, 49 και 50 της Συνθήκης πρέπει να εφαρμόζονται, στο μέτρο του δυνατού, στους Τούρκους υπηκόους που απολαύουν των δικαιωμάτων τα οποία αναγνωρίζει η απόφαση 1/80 (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Bozkurt, σκέψεις 14, 19 και 20, Tetik, σκέψεις 20 και 28, και Birden, σκέψη 23, καθώς και τις αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, C-36/96, Günaydin, Συλλογή 1997, σ. I-5143, σκέψη 21, και C-98/96, Ertanir, Συλλογή 1996, σ. I-5179, σκέψη 21).
- 56 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, όσον αφορά τον καθορισμό του περιεχομένου της εξαιρέσεως περί δημοσίας τάξεως που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ερμηνεία που έχει δοθεί στην ίδια εξαίρεση στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων που έχουν ιθαγένεια των κρατών μελών της Κοινότητας. Η ερμηνεία αυτή δικαιολογείται κατά μείζονα λόγο επειδή η διατύπωση της εν λόγω διατάξεως είναι σχεδόν πανομοιότυπη με τη διατύπωση του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης.
- 57 Όμως, στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου και συγκεκριμένα της διατάξεως αυτής της Συνθήκης, η έννοια της δημοσίας τάξεως προϋποθέτει, κατά πάγια νομολογία, την ύπαρξη, εκτός της διαταράξεως της κοινωνικής τάξεως που συνεπάγεται κάθε παράβαση νόμου, πραγματικής και αρκούντως σοβαρής απειλής, θίγουσας θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας (βλ., για παράδειγμα, απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1977, 30/77, Bouchereau, Συλλογή τόμος 1977, σ. 617, σκέψη 35).

- 58 Μολονότι ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει ότι η χρήση ναρκωτικών συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία δικαιολογούντα τη λήψη μέτρων κατά των αλλοδαπών που παραβαίνουν τη νομοθεσία περί ναρκωτικών ουσιών, προκειμένου να διαφυλαχθεί η δημόσια τάξη, εντούτοις η σχετική με τη δημόσια τάξη εξαίρεση, όπως και όλες οι παρεκκλίσεις από τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνεύεται στενά, πράγμα που σημαίνει ότι η ύπαρξη ποινικής καταδίκης δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως αιτιολογία για την απέλαση παρά μόνον αν από τις περιστάσεις που οδήγησαν στην καταδίκη αυτή προκύπτει η ύπαρξη ατομικής συμπεριφοράς που συνιστά ενεστώσα απειλή κατά της δημοσίας τάξεως (βλ., ως πλέον πρόσφατη απόφαση, την απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1999, C-348/96, *Calfa*, Συλλογή 1999, σ. I-11, σκέψεις 22 έως 24).
- 59 Το Δικαστήριο συνήγαγε ότι αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο η απέλαση ενός υπηκόου κράτους μέλους που στηρίζεται σε λόγους γενικής προλήψεως, ήτοι που αποφασίστηκε με σκοπό την αποτροπή άλλων αλλοδαπών (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 1975, 67/74, *Bonsignore*, Συλλογή τόμος 1975, σ. 111, σκέψη 7), ιδίως όταν το μέτρο αυτό διατάχθηκε αυτομάτως κατόπιν της ποινικής καταδίκης, χωρίς να ληφθεί υπόψη ούτε η ατομική συμπεριφορά του δράστη της παραβάσεως ούτε ο εντεύθεν κίνδυνος για τη δημόσια τάξη (προαναφερθείσα απόφαση *Calfa*, σκέψη 27).
- 60 Όπως ήδη υπομνήσθηκε στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 επιβάλλει στις αρμόδιες εθνικές αρχές παρόμοιους περιορισμούς με αυτούς που ισχύουν για τα ανάλογα μέτρα που πλήττουν υπηκόους των κρατών μελών.
- 61 Συνεπώς, ο Τούρκος υπήκοος επιτρέπεται να απελαθεί και να στερηθεί έτσι των δικαιωμάτων που αντλεί απευθείας από την απόφαση 1/80 μόνον εάν το μέτρο αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι η ατομική συμπεριφορά του ενδιαφερομένου ενέχει συγκεκριμένο κίνδυνο νέων σοβαρών διαταράξεων της δημοσίας τάξεως.

- 62 Στην υπόθεση όμως της κύριας δίκης, προκύπτει σαφώς τόσο από το σκεπτικό της διατάξεως περί παραπομπής όσο και από την ίδια τη διατύπωση του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος ότι, κατά το εθνικό δικαστήριο, ο μόνος λόγος που μπορεί να δικαιολογήσει το μέτρο της απελάσεως του Ο. Nazli είναι ο σκοπός της γενικής πρόληψεως, που συνίσταται αποκλειστικά στην αποτροπή άλλων αλλοδαπών.
- 63 Συνεπώς, ενόψει των αρχών που έχουν καθιερωθεί στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων υπηκόων ενός κράτους μέλους και που εφαρμόζονται αναλογικά στους Τούρκους εργαζόμενους που απολαμβάνουν των δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζει η απόφαση 1/80, το μέτρο της απελάσεως που διατάσσεται κατ' αρχήν ως αυτόματη συνέπεια ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως για συγκεκριμένο αδίκημα και με σκοπό τη γενική πρόληψη πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως.
- 64 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να δοθεί στο δεύτερο ερώτημα η απάντηση ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την απέλαση Τούρκου υπηκόου που απολαύει δικαιώματος που του παρέχει απευθείας η εν λόγω απόφαση, οσάκις το μέτρο αυτό διατάσσεται κατόπιν ποινικής καταδίκης και με σκοπό την αποτροπή άλλων αλλοδαπών, χωρίς η ατομική συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου να δίδει στη συγκεκριμένη περίπτωση λαβή για να υποτεθεί ότι θα διαπράξει και άλλες σοβαρές παραβάσεις δυνάμενες να διαταράξουν τη δημόσια τάξη εντός του κράτους μέλους υποδοχής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 65 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γερμανική και η Γαλλική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 7ης Ιουλίου 1997 το Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach, αποφαινεται:

- 1) Ο Τούρκος υπήκοος που παρέσχε αδιαλείπτως επί τέσσερα και πλέον έτη νόμιμη εργασία σε κράτος μέλος, αλλά ο οποίος στη συνέχεια προφυλακίσθηκε επί ένα και πλέον έτος λόγω αδικήματος για το οποίο στη συνέχεια καταδικάστηκε τελεσιδικώς σε στερητική της ελευθερίας ποινή της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη, δεν παύει, λόγω της μη παροχής εργασίας κατά τον χρόνο της προφυλακίσεώς του, να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τον όρο ότι επανευρίσκει εργασία εντός εύλογου χρόνου από την αποφυλάκισή του, και μπορεί να απαιτήσει την παράταση της ισχύος της αδείας διαμονής του στο κράτος αυτό, προκειμένου να εξακολουθήσει να ασκεί το δικαίωμά του για ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας.

- 2) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την απέλαση Τούρκου υπηκόου που

απολαύει δικαιώματος που του παρέχει απευθείας η εν λόγω απόφαση, οσάκις το μέτρο αυτό διατάσσεται κατόπιν ποινικής καταδίκης και με σκοπό την αποτροπή άλλων αλλοδαπών, χωρίς η ατομική συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου να δίδει στη συγκεκριμένη περίπτωση λαβή για να υποτεθεί ότι θα διαπράξει και άλλες σοβαρές παραβάσεις δυνάμενες να διαταράξουν τη δημόσια τάξη εντός του κράτους μέλους υποδοχής.

Schintgen

Kapteyn

Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Φεβρουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass

J. C. Moitinho de Almeida